

عنوان مقاله:

طرح مرمت مسجد عتیق شیراز

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

نیما ولی بیگ - استادیار دانشکده مرمت، دانشگاه هنر اصفهان

شهریار ناسخیان - استادیار دانشکده مرمت، دانشگاه هنر اصفهان

مصطفی رخشنده خو - کارشناس ارشد مرمت بنا، دانشگاه هنر اصفهان، نویسنده مسیول

خلاصه مقاله:

مساجد به عنوان شاخص ترین بناهای مذهبی همواره برترین نوع معماری در طول تاریخ داشته اند. از جمله این مساجد، مسجد جامع عتیق شیراز بنای با مساحتی حدود 9138 متر که در زمان عمرو بن لیث صفار و در دوره صفاریان ساخته شده و در ادوار مختلف تاریخ مورد توجه حکام وقت بوده است. از ویژگی های معماری و کالبدی آن می توان به شالوده سنگی و ساخت و الحاقات چندمرحله ای آن اشاره داشت که این الحاقات هم در پلان مسجد و هم در نوع مواد و مصالح (سنگ، گچ، کاشی، آجر، چوب) و هم در نوع تزیینات (کاشی کاری و مقرنس کاری) قابل مشاهده است. اکنون باید چشم انداز نگران کننده ای برای بنا ترسیم کرد. آسیب های سازه ای و ساختاری از جای جای این بنای ارزشمند به چشم می خورد. لذا با توجه به اهمیت بنا در معماری اسلامی، اعمال طرح های درمانی متناسب با هر آسیب ضرورت می یابد و همچنین از دخالت های نادرست و غیر اصولی در بنا که در دهه های اخیر شدت یافته جلوگیری به عمل آید. این پژوهش بر آن است تا به اساسی ترین پرسش این پژوهش که اساسی ترین عوامل مخل مسجد عتیق شیراز چه عواملی می باشند و راه درمان هر یک از آنها چیست، پاسخ دهد. لذا جهت تحقق این امر این پژوهش به روش توصیفی، تحلیلی و بر پایه منابع کتابخانه ای و میدانی می باشد که ابتدا به مطالعه و بررسی وضعیت موجود و نیز گذشته اثر و سپس به بررسی آسیب های موجود و در معرض تهدید اثر به رفع عوامل مخل و بهبود وضعیت نابسامان اثر می پردازیم و در نهایت با ارایه استراتژی مرمت و جزییات اجرایی، راهبردهای مرمتی اتخاذ می گردد.

کلمات کلیدی:

مسجد، مسجد عتیق شیراز، دارالمصحف (خداخانه)، طرح مرمت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/611218>

